

[Ministeren for kulturelle anliggender]

skellige organisationer af rettighedshavere, herunder udenlandske, om retten til at fordele de beskyttede værker og præstationer. Ved bestemmelsen skete der en begrænsning af ophavsmændenes eneret, således at viderefordelingen af programmerne kan ske uden samtykke, men mod betaling af et vederlag. Som en yderligere forenkling kan ophavsmændenes vederlagskrav kun gøres gældende gennem en af ministeriet godkendt fællesorganisation (Copy-Dan).

Jeg finder fortsat, at der med den nævnte bestemmelse i ophavsretsloven er sket en hensigtsmæssig og praktisk regulering af de ophavsretlige spørgsmål i forbindelse med fordeling af programmer gennem kabelanlæg. Jeg ser derfor ingen anledning til at støtte et eventuelt forslag fra Fremskridtspartiet om ændring, der i realiteten vil indebære en ophævelse af bestemmelsen.

For god ordens skyld gør jeg opmærksom på, at de ved lov af 6. juni 1985 gennemførte ændringer i ophavsretsloven skal optages til revision i folketingsåret 1988-89, jf. ændringslovens § 2.

Spm. nr. S 1526

Til *justitsministeren* (22/7 87) af:

Kofod-Svendsen (KRF):

»Vil ministeren oplyse antallet af isolationsfængslinger inden for det sidste år og varigheden af disse?«

Begrundelse

Danmark er det land i Vesteuropa, der bruger isolationsfængsling mest. I dagspressen har bl.a. Thorkil Græsholt gjort sig til talsmand for ændringer af bestemmelserne om varetægtsfængsling. Græsholt bygger sin argumentation på det urimelige i, at personer isolationsfængsles i op til 10 måneder. Han betegner dette som uholdbart.

Svar (27/7 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det kan oplyses, at antallet af isolationsanbringelser (enrumsanbringelser) i 1986 var 1.297. Dette tal indebærer, at ca. 25 pct. af de varetægtsfængslede i en kortere eller længere periode under fængslingen var isolerede.

Vedrørende varigheden af isolationsanbringelserne i 1986 kan oplyses, at 994 personer var isolerede i 1-28 dage, 198 i 28 dage-2 måneder, 75 i 2-4 måneder, 17 i 4-6 måneder og 13 i over 6 måneder.

Det er i øvrigt min opfattelse, at anvendelsen af isolation bør begrænses mest muligt. Det var også derfor, jeg i 1984 fremsatte et lovforslag, der indebar, at betingelserne for at isolere varetægtsarrestanter blev væsentligt skærpet.

Ved lovændringen, der trådte i kraft den 1. juli 1984, blev der bl.a. indsat en regel om tidsbegrænsning af fuldstændig isolation til højst 8 uger, medmindre sigtelsen angår en lovovertrædelse, som efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover. Endvidere kan nævnes, at der blev indsat en bestemmelse, der udelukker, at isolation iværksættes eller fortsættes, hvis indgrebet står i misforhold til sagens betydning.

Denne lovændring har – på trods af kriminalitetsudviklingen – medført et betydeligt fald både i antallet og i varigheden af isolationsanbringelser. I 1983 var antallet af disse anbringelser således 1.936 mod som nævnt 1.297 i 1986. Antallet af anbringelser over 2 måneder var i de to år henholdsvis 173 og 105.

Justitsministeriet er i øvrigt ikke bekendt med oplysninger, der – som hævdet i begrundelsen for spørgsmålet – skulle vise, at Danmark er det land i Vesteuropa, der bruger isolationsfængsling mest.

Spm. nr. S 1527

Til *socialministeren* (23/7 87) af:

Agerschou (SF):

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at nedbringe ventetiden for en plejehjemsplads?«

Begrundelse

Ifølge Socialstyrelsens nyeste undersøgelse hos kommuner og amter venter ca. 4.850 mænd og kvinder over 65 år i hele landet på en plejehjemsplads. Antallet er efter alt at dømme større, fordi undersøgelsen ikke indeholder de ældre, der ikke er godkendt til en plejehjemsplads, selv om de ønsker en, fordi de ikke selv mener at kunne klare sig i eget hjem.